

TIMRÅ KOMMUN
Socialförvaltningen

Förstudie om boendelösningar

För vuxna med insatser från individ- och familjeomsorgen

Patrik Jonsson
2019-03-12

Innehåll

Sammanfattning	3
Inledning	4
Socialtjänsten.....	4
Timråbo	4
Bakgrund.....	4
Syfte	5
Metod.....	5
Avgränsningar	5
Målgruppen.....	5
Resultat.....	5
Stödkontrakt.....	5
Externa boendelösningar	6
Måviken.....	7
Villa vägen ut.....	7
SBC Axvägen.....	7
Västernorrland utveckling och omvårdnad (VUO).....	7
Hemlöshet	8
Situation 1- Akut hemlöshet	8
Situation 2 - Institutionsvistelse och stödboende	8
Situation 3 - Långsiktiga boendelösningar	8
Situation 4 - Eget ordnat kortsiktigt boende	8
Bostadsmarknaden i kommunen.....	9
Forskningsläget.....	10
Boendeinsatser i form av boendetrappa.....	10
Boendeinsatser i form av bostad först.....	10
Boendeinsatser i form av vårdkedja.....	11
Case management i form av integrerade eller samverkande team.....	11
Förslag till boendelösningar/diskussion.....	13

Sammanfattning

Förstudien visar att socialtjänstens boendelösningar för målgruppen består av dels stödkontrakt och dels av externa boendelösningar som vi köper av privata aktörer. Den förstnämnda används främst för personer som av ekonomiska skäl och/eller utifrån störningsanmärkningar inte kan få ett förstahandskontrakt. Den sistnämnda används främst för personer med olika former av missbruksproblematik och/eller psykisk ohälsa som har behov av andra stödinsatser än endast stödkontrakt.

Förstudien visar att socialtjänsten i genomsnitt hade 30 stödkontrakt årligen pågående under 2017 och 2018. När det gäller externa boendelösningar visar förstudien att socialtjänsten använde sig av den lösningen för i genomsnitt 16 personer årligen under 2017 och 2018 till en genomsnittlig kostnad av nära en miljon kronor per år.

Utredaren anser utifrån ovanstående att förstudien kan avgränsas till att handla om alternativ till de externa boendelösningarna. Det vill säga ett behov för ungefär 16 personer årligen till en kostnad av ungefär en miljon kronor. Om man tänker att de personerna istället skulle ha erbjudits en egen bostad skulle det ha inneburit en besparing i storleksordningen ungefär 268 000 kr/år. Och eftersom att delar av målgruppen också är i behov av annat stöd från socialförvaltningen blir det ingen besparing alls.

Lösningen i form av lågtröskelboende har sina fördelar, inte minst utifrån att det kan stärka personens framtida möjligheter på bostadsmarknaden. Däremot innebär den lösningen sett utifrån behovets omfattning snarare en dyrare lösning än att köpa externa boendelösningar.

Utredaren anser därför att det inte finns underlag för att jobba på en annan lösning än den redan befintliga. Åtminstone inte av ekonomiska skäl, men om förvaltningen ändå bestämmer sig för att driva ett förändringsarbete beträffande boendelösningar bör det vara i enighet med vad forskningen säger är verksamt, nämligen:

- Boendeinsatser i form av boendetrappa
- Boendeinsatser i form av bostad först
- Boendeinsatser i form av vårdkedja
- Case management i form av integrerade eller samverkande team

Inledning

Socialtjänsten

Socialnämnden ska i sin verksamhet främja den enskildes rätt till arbete, bostad och utbildning (3 kap. 2 § Socialtjänstlagen).

Enligt artikel 25 i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna är bostad en grundläggande rättighet. Ett stabilt boende är ofta en förutsättning för att kunna delta i behandling och för att komma ifrån ett missbruk eller beroende. Många människor med alkohol- och narkotikaproblem har dock svårt att upprätthålla en stabil boendesituation.

Omvänt så riskerar också människor som lever i instabila boendesituationer att utveckla ett missbruk. Riskfaktorer för missbruk och hemlöshet är liknande, och resultatet blir ofta att det uppstår ett mönster där personens problem förstärker varandra på ett negativt sätt.

För att stödja personer att få eller att behålla ett boende rekommenderar Socialstyrelsen flera olika insatser. Åtgärder i form av dels stöd i boendet, dels olika modeller för boendeinsatser som kombinerar stöd i boendet, boendestöd (som avser ett fysiskt boende) och vård och behandling för personer med missbruk eller beroende som är hemlösa. (Nationella riktlinjer för vård och stöd vid missbruk och beroende, 2017).

Timråbo

Av Bolagsordningen för Timråbo § 4 framgår att ändamålet med bolagets verksamhet är att Bolaget i allmännyttigt syfte och med iakttagande av kommunallagens lokaliseringsprincip ska främja bostadsförsörjningen i Timrå kommun och erbjuda hyresgästerna möjlighet till boendeinflytande och inflytande i bolaget.

Enligt gällande Ägardirektiv för Timråbo punkt 6 så är bolagets främsta syfte att genomföra verksamheten till gagn för medborgarna - medborgarnytta. Bolaget ska äga och förvalta bostäder och tillhörande lokaler så att ett för alla invånare väl anpassat utbud finns.

Bakgrund

Trygga och välfungerande boendeförhållanden är en av de viktigaste faktorerna för att kunna leva ett självständigt liv. I dag råder det brist på bostäder i Timrå Kommun och det finns individer som helt saknar bostad eller som har en boendelösning som inte är lämplig för deras behov. För socialförvaltningen har bostadsbristen också lett till fördyrade kostnader i form av placeringar eller andra dyra boendelösningar. Det har också lett till att vissa insatser som finns inom socialförvaltningen inte kunnat nyttjas då stabilt boende saknats.

Syfte

Förstudien ska beskriva:

1. Hur ser socialtjänstens boendelösningar för målgruppen ut?
2. Hur ser behovet av boende för målgruppen ut?
3. Förslag till boendelösningar för målgruppen

Metod

Samtal med enhetschefer, socialsekreterare och andra nyckelpersoner inom IFO vuxenstöd och socialpsykiatri, med planarkitekt och med Timråbo. Samt sökning på för området relevanta websidor på internet.

Avgränsningar

Förstudien är avgränsad och handlar om boendelösningar för målgruppen vuxna 18-65 år med insatser från IFO.

Målgruppen

Målgruppen vuxna med insatser från IFO är en väldigt allmän beskrivning, utifrån vad som framkommit utredningen kan den sorteras i nedanstående undergrupper i behov av boendelösningar.

1. Personer som av ekonomiska skäl inte kan få ett förstahandskontrakt
2. Personer som utifrån störningsanmärkningar inte kan få ett förstahandskontrakt
3. Äldre behandlingsresistenta personer med missbruk i kombination med fysiska komplikationer av missbruket, för att undvika LVM
4. Personer under missbruksbehandling
5. Personer efter missbruksbehandling
6. Svårrehabiliterade personer med missbruk och/eller psykisk ohälsa som inte är aktuella för missbruksbehandling

Resultat

De boendelösningar som används för vuxna med insatser från IFO är i dagsläget två; *Stödkontrakt* eller *Externa boendelösningar*. I det här avsnittet redovisas lite mer om hur behovet sett ut och hur socialtjänsten har använt de lösningarna under 2017 och 2018.

Stödkontrakt

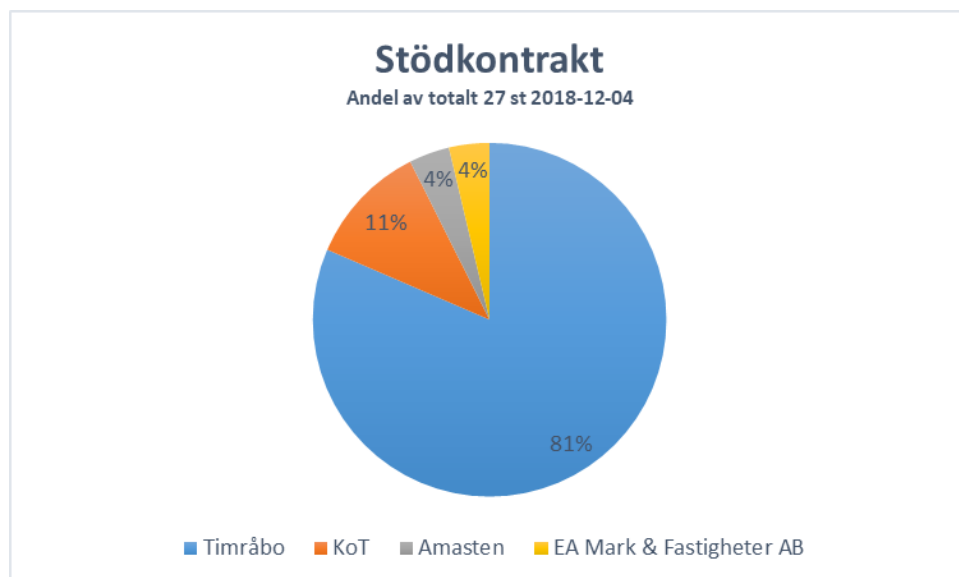
Stödkontrakt innebär i korthet att socialförvaltningen skriver ett förstahandskontrakt på en bostad med hyresvärden för att sen i sin tur skriva ett andrahandskontrakt för samma bostad (stödkontraktet) med klienten.

Stödkontrakt kan bli aktuellt för personer som av olika skäl inte får teckna förstahandskontrakt med en hyresvärd. Det kan till exempel bero på att personen i fråga har för liten eller ingen inkomst, att det finns skulder hos kronofogden eller att det finns störningsanmärkningar sedan tidigare. Målet med stödkontraktet är i huvudsak att det ska övergå till ett eget förstahandskontrakt med hyresvärden.

Varje år har socialförvaltningen i genomsnitt 30 pågående stödkontrakt, av dem övergår ungefär 5 till egna kontrakt för medborgaren. Övriga avslut består av att boendefrågan löst sig på annat sätt och att personen säger upp kontraktet, vid ett till två tillfällen varje år sägs stödkontraktet upp av socialtjänsten till följd av misskötsamhet i någon form. Tabellen nedan ger en liten översikt för åren 2017 och 2018.

Stödkontrakt	2017	2018
Pågående under året	28	32
Påbörjade under året	9	13
Avslutade under året	8	9

Förstudien visar att socialtjänsten 2018-12-04 hade 27 pågående stödkontrakt. Timråbo stod för 22 av dem, 3 kontrakt avsåg bostadsrätter som ägs av Kultur och Teknikförvaltningen (KoT) och 2 var kontrakt skrivna med privata hyresvärdar. Diagrammet nedan visar fördelningen i procent.

Externa boendelösningar

För att lösa boendesituationen för vuxna personer med insatser från IFO köper socialtjänsten boendelösningar av externa aktörer. Under 2017 och 2018 tillsammans kostade detta nära två miljoner kronor. I tabellen nedan finns en sammanfattande redovisning av vilka de är i vilken omfattning de använts och vad det kostat. Det åskådliggör samtidigt också hur behovet av boende för målgruppen sett ut under 2017 och 2018 (till och med 2018-12-04).

Verksamhet	Antal personer 2017	Antal dygn 2017	Kostnad 2017
Måviken	7	188	347 800,00 kr
Villa vägen ut	8	93	129 270,00 kr
VUO	2	189	151 200,00 kr
Summa	17	470	628 270,00 kr
	Antal personer 2018	Antal dygn 2018	Kostnad 2018
Måviken	4	140	259 000,00 kr
Villa vägen ut	4	105	145 950,00 kr
SBC Axvägen	1	77	38 500,00 kr
VUO	6	666	899 100,00 kr
Summa	15	988	1 342 550,00 kr

Det ska förtydligas att antal personer i tabellen inte är antal unika personer. Det kan alltså vara frågan om att en eller annan varit placerad över årsskiftet och då räknats två gånger.

IFO uppskattar att i stort sett samtliga av ovanstående boendelösningar med undantag för 4-5 personer hade gått att lösa med hjälp av individstöd i egen lägenhet om det bara funnits lägenheter att tillgå.

Måviken

Används främst som boendelösning för äldre personer med missbruksproblem ofta med fysisk ohälsa och medicinska besvär av sitt missbruk. Vanligtvis handlar det om personer som betraktas som behandlingsresistenta och där syftet också är att undvika placering enligt Lagen om vård av missbrukare i vissa fall (LVM). Verksamheten som ligger i Mjällom kallar sig för rehabcenter och har medicinsk personal på plats.

Villa vägen ut

Är en verksamhet som ligger i Sundsbruk som IFO använder sig av vid utslussning från missbruksbehandling eller under pågående missbruksbehandling på SBC i Sundsvall. Det är en verksamhet som man har goda erfarenheter av bland annat utifrån att de har en bra struktur och ett tydligt innehåll. Verksamheten brukar i regel kunna erbjuda plats vid förfrågan. Verksamhetsformen är stödboende.

SBC Axvägen

SBC står för Sundsvalls behandlings center och är socialtjänsten i Sundsvalls verksamhet. Används som synes i tabellen nedan endast vid ett tillfälle under perioden 2017-2018, då i kombination med missbruksbehandling vid SBC.

Västernorrland utveckling och omvårdnad (VUO)

Är en verksamhet som IFO använder sig av främst för äldre mer svårrehabiliterade personer som ofta också har en psykisk ohälsa och som inte är aktuell för missbruksbehandling.

Av VUO köper vi oftast individuella lösningar såsom lägenhet runt om i Sundsvall med stöd från befintlig personal från andra verksamheter inom koncernen. Men också lösningar i form av platser i stödboende på Hammargården, Forsagården och Guldgården även om det är mindre vanligt.

Hemlöshet

När Socialstyrelsen kartlägger hemlösheten används en bred definition, som omfattar fyra olika situationer som personer kan befinna sig i för en kortare eller längre tid och inte kan jämföras med eget boende. Utredaren tänker att det kan vara av värde att känna till den definitionen om man någon gång kommer i kontakt med statistik om hemlöshet. Mest utifrån att målgruppen för den här förstudien i bägge fallen av boendelösningar per den definitionen betraktas som hemlösa.

Situation 1- Akut hemlöshet

Personer som är hänvisade till akutboende, härbärke, jourboende, skyddade boenden eller motsvarande. Personer som sover i offentliga lokaler, utomhus, trappuppgångar, tält eller motsvarande.

Situation 2 - Institutionsvistelse och stödboende

Personer inskrivna på anstalt, HVB, familjehem, SiS eller stödboende via offentlig eller privat vårdgivare som ska flytta ut inom tre månader och saknar egen bostad inför flytten. Hit räknas även personer som skulle ha flyttat ut, men som är kvar för att de inte har någon bostad att flytta till.

Situation 3 - Långsiktiga boendelösningar

Personer boende i en av kommunen ordnad boendelösning som försökslägenhet, träningslägenhet, socialt kontrakt, kommunalt kontrakt eller motsvarande. Det handlar om boendelösningar med hyresavtal där boendet är förenat med tillsyn, särskilda villkor eller regler.

Situation 4 - Eget ordnat kortsiktigt boende

Personer som bor tillfälligt och kontraktslöst hos kompisar, bekanta, familj/släktingar eller har ett tillfälligt (kortare än tre månader) inneboende- eller andrahandskontrakt hos privatperson.

Följande grupper ingår inte i Socialstyrelsens definition av hemlös:

1. Barn och unga under 18 år som är placerade utanför hemmet enligt SoL eller LVU
2. Personer som bor i bostad med särskild service enligt SoL eller LSS
3. Utrikes födda personer som saknar uppehållstillstånd
4. Ensamkommande flyktingbarn (under 18 år) som är placerade genom socialtjänsten
5. Personer som kommit från övriga Europa och som vistas i kommunen, men saknar förankring där (EU/ESS- tredjelandsmedborgare).

Bostadsmarknaden i kommunen

Boverkets bostadsmarknadsenkät (BME) för 2018 har som syfte att kontinuerligt följa upp utvecklingen på bostadsmarknaden och spåra trender och utveckling såväl nationellt som regionalt. I BME redovisar Timrå kommun en bostadsmarknad i obalans med ett underskott på bostäder för såväl kommunen som helhet som på centralorten. Underskott på bostäder är för övrigt något som 243 av landets kommuner i enkäten har angett.

Timråbo som är kommunens allmännyttiga bostadsbolag förvaltar över 1800 lägenheter och nyproducerar för närvarande 37 bostäder på Köpmangatan som ska stå inflyttningsklara i juli 2019.

Övriga lite större hyresvärdar är Amasten och Sjödin fastigheter (Rexellent). Sen finns mindre hyresvärdar som EA Mark & Fastigheter AB som nämnts ovan och förstås enstaka privatpersoner som i vissa fall hyr ut bostäder.

I tabellen nedan redovisas en översikt avseende antal lägenheter i olika hustyper i kommunen vid utgången av 2017 (SCB). Med specialbostäder menas bostäder för äldre/funktionsnedsatta, studentbostäder och övriga specialbostäder.

Kategori	Upplåtelseform	Antal
Småhus	Hyresrätt	173
	Bostadsrätt	105
	Äganderätt	4605
	Uppgift saknas	1
Småhus	Totalt	4884
Flerbostadshus	Hyresrätt	1710
	Bostadsrätt	1760
Flerbostadshus	Totalt	3470
Övriga hus	Hyresrätt	99
	Bostadsrätt	2
Övriga hus		101
Specialbostäder*	Hyresrätt	187
Totalt		8642

I tabellen nedan redovisas fördelningen av lägenhetstyper i flerbostadshus 2017 (SCB och Timråbo).

Flerbostadshus	2017	Timråbo	Övriga
1 rum och kök	541	386	155
1 rum och kokvrå/kokskåp	127	0	127
2 rum och kök	1449	685	764
2 eller flera rum o. kokvrå/kokskåp	52	0	52
3 rum och kök	1134	480	654
4 rum och kök	150	36	114
5 rum och kök	16	0	16
6 eller flera rum och kök	1	0	1
Totalt	3470	1587	1883

Utredaren bad Timråbo om ett representativt urval av lägenheter med ett rum och kök ur deras bestånd och hyrorna för desamma. Urvalet från Timråbo visar att hyran i genomsnitt för en representativ enrummare hos dem är 4000kr/månad. De har några enstaka billigare lägenheter också, men det är inte det vanliga.

Forskningsläget

Socialstyrelsen ger i *Nationella riktlinjer för vård och stöd vid missbruk och beroende - Stöd för styrning och ledning* (2017) nedanstående rekommendationer kopplade till målgruppen för förstudien.

Boendeinsatser i form av boendetrappa

Boendetrappa är en modell för hur boendeinsatser kan arrangeras för att hjälpa människor som är hemlösa tillbaka till en egen bostad eller stabilt boende. Modellen bygger på att personen kvalificerar sig för en egen bostad genom att ta ett antal steg i en viss ordning, till exempel från härbärge, lågtröskelboende vidare till träningslägenhet och andrahandskontrakt.

Det gäller att träna sig i att klara ett eget boende för att så småningom få ett eget hyreskontrakt (dock ingår inte boendeträning, utan den enskilde förutsätts vanligen hantera det själv).

Boendetrappan förväxlas ibland med modellen vårdkedja (se separat beskrivning nedan). Skillnaden är att vårdkedja utgår från ett vård- och behandlingsperspektiv i varje steg, vilket inte boendetrappan gör. Däremot kan det ingå steg i trappan som innehåller vård eller behandling, som till exempel vårdboenden, halvvägshus och utslussningslägenhet.

Boendeinsatser i form av bostad först

Bostad först är en relativt ny modell för hur hemlöshet kan hanteras. Grundtanken är att hemlösa personer först och främst ska få en bostad och sedan erbjudas fortsatt stöd och vård, vilket dock inte är en förutsättning för att få bostaden. Fokus är på att uppnå boendestabilitet och i andra hand erbjuda stöd för att hantera annan problematik, som till exempel psykiska problem och missbruk.

Modellen bostad först (enligt Pathways to Housing Inc:s definition) innebär att ett eget bostadskontrakt i det ordinarie boendebeståndet är första steget i rehabiliteringsprocessen. Stödinsatsen består av någon form av case management, oftast ACT (se separat beskrivning under case management i form av integrerade eller samverkande team).

De krav som ställs på klienten – förutom de krav som normalt ställs på en hyresgäst – är att minst 30 procent av klientens inkomst går till hyran och att de tar emot hembesök minst en gång per vecka. Således ställs inga krav på nykterhet eller deltagande i behandling.

Boendeinsatser i form av vårdkedja

Vårdkedja (eller ”treatment first/continuum of care”) är en modell för hur vård- och stödinsatser kan arrangeras för att hjälpa hemlösa personer med missbruk eller psykiskt funktionshinder tillbaka till ett stabilt boende. Detta sker genom att först behandla bakomliggande problematik (missbruk eller psykisk ohälsa) och därefter erbjuda en egen bostad. Modellen påminner om modellen Boendetrappa, men fokuserar främst på stöd- och vårdinsatser.

I praktiken kan utformningen variera, men en vårdkedjemodell för att hjälpa hemlösa personer med missbruks- och psykiska problem börjar oftast med någon form av uppsökande verksamhet med erbjudande om boende i härbärge eller lågtröskelboende. Därefter erbjuds behandlings- eller vårdboende följt av utslussningsboende eller halvvägshus, träningslägenhet eller sociala kontrakt, och slutligen en egen lägenhet.

Uppflyttningen i vårdkedjan är villkorad och beroende av att man följer de regler som ställts upp, som till exempel krav på nykterhet och att behandlingsplaner följs. Ett exempel är så kallat villkorat drogfritt boende, där tydliga krav är uppställda för att få vara kvar i programmet. Ett annat exempel är ”integrated housing services” (IHS). Detta program präglas av att vårdgivaren äger eller hyr bostaden och att alla eller merparten av lägenheterna i husen bebos av programmets klienter. Boendet, vård och behandling är ofta integrerat i samma byggnad.

Case management i form av integrerade eller samverkande team

Målgrupp för case management i form av integrerade eller samverkande team är i riktlinjerna personer med missbruk eller beroende och samtidig svår psykisk sjukdom. Åtgärden innebär att ett multiprofessionellt team samordnar och ger vård- och stödåtgärder. Oftast erbjuds såväl behandling (både av missbruket eller beroendet och av den psykiska sjukdomen) som psykosociala stödåtgärder av teamet, men i vissa fall erbjuds i stället behandlingen eller insatserna utanför teamet.

Ett sätt att organisera åtgärden är enligt ACT-modellen (från engelskans ”assertive community treatment”) där alla insatser erbjuds av teamet och inkluderar dygnet runt-kontakt. Men åtgärden kan även organiseras med andra mindre intensiva former av teambaserad case management.

Behandlingen och stödet är individanpassat, och pågår så länge det bedöms nödvändigt för att underlätta personens vardag. Ansvaret för klienterna kan delas av hela teamet (gemensam case load), men i samverkande team har en teammedlem ett större individuellt ansvar. I de fall case managern har egna klienter ses teamet som en resurs där klienterna diskuteras med resten av teamet. Uppsökande verksamhet är ett grundläggande inslag, men före-kommer i olika stor utsträckning. Även omfattningen av krisberedskap kan variera.

För att arbeta med teambaserad case management bör personalen ha relevant grundutbildning, god kunskap om missbruk och beroende och psykiska tillstånd samt adekvat utbildning i den modell som utövas.
Socialstyrelsens rapport *Boendelösningar för hemlösa personer - en kunskapsöversikt (2009)* ger stöd för ovanstående och säger sammanfattningsvis följande:

Två huvudtyper av boendeprogram har kunnat urskiljas - ”Bostad först” (parallellt boende) och vårdkedjemodellen (integrerat boende). Det bör poängteras att inget av de program som beskrivs är renodlade, utan snarare hybrider där man tillämpar inslag från olika program. Kopplade till de olika boendeprogrammen finns ofta ett antal specifika metoder för vård och stöd. Dessa kan kombineras på olika sätt.

I den internationellt publicerade forskningen saknas effektutvärderingar av boendetrappor, som är den vanligaste modellen i Sverige. Det är dock möjligt att peka på likheter i bakomliggande tankesätt mellan boendetrappor och de program som internationellt beskrivs i termer av vårdkedjemodeller. Detta, plus det faktum att ”Bostad först” börjat praktiseras i svenska kommuner gör att de resultat som framkommit vid genomgången av studierna är relevanta för svenska förhållanden.

En slutsats från genomgången av de två huvudtyperna av boendeprogram talar för att ”Bostad först” är en lovande strategi. Det finns goda skäl att i Sverige bygga vidare på de erfarenheter man gjort i arbetet med dessa program.

Kunskapsöversikten ger dock inte underlag för att avfärda vårdkedjemodellen som ett verkningslöst program. För svenskt vidkommande betyder det att boendetrappor kan vara verksamma program om det finns behovsanpassade vård- och stödinsatser kopplade till dessa.

Förslag till boendelösningar/diskussion

Förstudien visar att frågan om ”Boendelösningar för vuxna med insatser från IFO” är aningen felställd. I vart fall när det kommer till att föreslå boendelösningar. Det eftersom den boendelösning som är kostnadsdrivande för förvaltningen är de externa boendelösningarna.

Med hänsyn till ovanstående konstaterar utredaren att frågan istället handlar om ”Boendelösningar för vuxna med missbruk och/eller psykisk ohälsa som har insatser från IFO”. Ungefär här någonstans drabbas utredaren också av det uppenbara, nämligen att det då handlar om boendelösningar för i genomsnitt 16 personer om året till en kostnad av ungefär en miljon kronor per år.

Vid en förfrågan till Timråbo uppger de genom ett representativt urval av lägenheter med ett rum och kök i deras bestånd att hyran hos dem i genomsnitt är 4000 kr/månad.

Givet att samtliga i genomsnitt 16 personer årligen som idag är föremål för en extern boendelösning skulle istället erbjöds en lägenhet med ett rum och kök skulle besparingen bli 232 000kr/år (hyran för 16 lägenheter är ungefär 768 000 kr/år). Det under förutsättning att de inte är i behov av några andra insatser från socialtjänsten. Men eftersom förstudien visar att en del av personerna sannolikt är i behov av andra insatser också så innebär den lösningen egentligen ingen besparing för socialförvaltningen.

En annan lösning för målgruppen skulle kunna vara att starta ett eget lågtröskelboende, något som också är mer i linje med målgruppens behov. Fördelarna med den lösningen är att stöd finns på plats och att tiden i boendet kunde utgöra en bra referens gentemot hyresvärdar när man sedan ska flytta vidare till eget boende. Den lösningen innebär också möjlighet för de som behöver att ansöka om skuldsanering vilket inte är möjligt om man är hemlös. Det är bra för att då kan personen visa att de tar ansvar och är aktiva i att få ordning på sin ekonomi, något som också är bra i kontakten med framtida hyresvärdar.

En lösning i form av lågtröskelboende är trots fördelarna som beskrivits ovan inte någon ekonomisk besparing det heller. Hyra för lokalerna och de personalkostnader det skulle innebära sett utifrån hur stort behovet blir dyrare än att köpa externa boendelösningar.

Utredaren anser utifrån ovanstående det att det inte finns underlag för att jobba på en annan lösning än den redan befintliga. Men om förvaltningen ändå bestämmer sig för att styra i riktning mot en annan lösning än den vi har idag är utredarens uppfattning att det då bör vara i enighet med vad som redovisats i avsnittet ”Forskningsläget”.